

Πέρα απ' την κυρίαρχη ιδεολογία του οικονομισμού και της ανάπτυξης (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε στις 13/04/18 στην ιστοσελίδα της [Συσπείρωσης Ατάκτων](#).

Περιεχόμενο

Πέρα απ' την κυρίαρχη ιδεολογία του οικονομισμού και της ανάπτυξης

Στις 15 Απριλίου συμμετέχουμε στην πορεία και συναυλία διαμαρτυρίας που διοργανώνεται από την Κίνηση Save Akamas / Save Cyprus για την προάσπιση της κοινής φυσικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Οι τελευταίες υποθέσεις υποβάθμισης του περιβάλλοντος και αλλοίωσης του τοπίου στις Θαλασσινές Σπηλιές της Πέγειας και στο Κάβο Γκρέκο αποτελούν απλά την αφορμή γι' αυτήν τη διαμαρτυρία. Για εμάς, αυτές οι υποθέσεις αποτελούν τα πιο πρόσφατα παραδείγματα μίας συστηματικής πολιτικής καταστροφής του περιβάλλοντος και οικειοποίησης των οικολογικών μας κοινών.

Η εμπειρία των τελευταίων χρόνων δείχνει ότι δεν πρόκειται για μεμονωμένα περιστατικά απλών «παραλείψεων» των αρμόδιων τμημάτων και υπηρεσιών (Περιβάλλοντος, Δασών, Αλιείας και Θαλάσσιων Ερευνών, Θήρας και Πανίδας, Πολεοδομίας και Οικήσεως, Επαρχιακών Διοικήσεων, Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβουλίων, κτλ.). Ούτε πρόκειται για μερικά «παραθυράκια» που εκμεταλλεύονται οι μεγάλες εταιρίες ανάπτυξης γης και οι ντιβέλοπερς. Αντίθετα, πρόκειται για μία πολύ συγκεκριμένη και μεθοδευμένη πολιτική, μέσω της οποίας οποιοδήποτε νόμοι ή κανονισμοί που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος και που δυνητικά στέκονται εμπόδιο στους κυβερνητικούς και επιχειρηματικούς σχεδιασμούς «ανάπτυξης» αγνοούνται. Όταν ο ίδιος ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας αναφερόταν σε «αξιοποίηση των περιοχών Natura 2000» στις προγραμματικές του δηλώσεις στην Βουλή των Αντιπροσώπων καθιστούσε σαφείς τις προθέσεις της άρχουσας τάξης για το τι θα ακολουθήσει. Μπορεί οι τελευταίες υποθέσεις να αποτελούσαν εξόφθαλμες παραβιάσεις ακόμα και των δικών τους νόμων, μάλλον λόγω της αλαζονείας που συνεπάγεται η διατήρηση της εξουσίας αμέσως μετά την επανεκλογή τους. Ωστόσο, όπως έχουμε δει τα τελευταία χρόνια, υφίσταται μια συνεχής και συστηματική προσπάθεια αποδυνάμωσης και «χαλάρωσης» ακόμα και των πιο βασικών νομοθεσιών και οδηγιών προστασίας της φύσης και της άγριας ζωής. Αναμένουμε να συνεχιστεί η πολιτική που οδηγεί στην υποβάθμιση του περιβάλλοντος, τον κατακερματισμό του τοπίου και την καταστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς προς όφελος των ελίτ, η οποία θα επιδεινώνεται όσο εμείς, η κοινωνία, δεν αντιδρούμε σ' αυτήν ακριβώς την πολιτική.

Για εμάς, η αντιπαράθεση αυτή δεν πρέπει να γίνεται μόνο σε νομικοτεχνικό επίπεδο, αλλά προπάντων σε ιδεολογικό. Για εμάς, δεν πρόκειται απλά και μόνο για απληστία εκ μέρους κάποιων εχόντων και προνομιούχων, αλλά για αναπόσπαστο κομμάτι της ίδιας της λειτουργίας του συστήματος. Το ιδεολόγημα της «αέναης ανάπτυξης» και της συσσώρευσης πλούτου από την

άρχουσα τάξη είναι ο ακρογωνιαίος λίθος του καπιταλιστικού συστήματος. Άλλωστε, ως ανάπτυξη νοείται ουσιαστικά η αύξηση των κερδών (της άρχουσας τάξης φυσικά) και σε αυτό το πλαίσιο οποιαδήποτε ενέργεια αυξάνει τα κέρδη τους θεωρείται θετική και επιθυμητή. Στη βάση της οικονομιστικής λογικής, λοιπόν, η καταστροφή ενός δάσους θεωρείται «ανάπτυξη», καθώς θα χρειαστούν μηχανήματα και μισθωτοί για να κόψουν και να μεταφέρουν τα δέντρα, ενώ τα οικόπεδα που θα δημιουργηθούν θα επιφέρουν κέρδη στους εργολάβους που θα πουλήσουν επαύλεις στους έχοντες (πλέον με αντάλλαγμα την παραχώρηση της κυπριακής υπηκοότητας σε «στρατηγικούς επενδυτές», την ίδια ώρα που οικογένειες απάτριδων και προσφύγων αγωνίζονται να επιβιώσουν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης που καλούνται «κέντρα φιλοξενίας», χωρίς να έχουν καν πρόσβαση σε στοιχειώδεις υπηρεσίες πρόνοιας, υγείας και παιδείας). Η διαδικασία αυτή επιφέρει τεράστια κέρδη στις ελίτ και μερικά ψίχουλα στους μισθωτούς. Αντιθέτως, η διατήρηση του δάσους στην φυσική του κατάσταση, ασχέτως εάν αποτελεί πηγή ζωής για ολόκληρη την κοινωνία και βιότοπο για απειλούμενα είδη άγριας ζωής, δεν συνεισφέρει καθόλου στην ανάπτυξη μιας και δεν επιφέρει μετρήσιμα κέρδη. Αντίστοιχη αντιμετώπιση υπάρχει και εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας, η οποία μετατρέπει το δημόσιο (δηλαδή κάτι που ανήκει σε όλες και όλους μας και συνεπώς είναι υποχρέωση όλων μας να το διαφυλάξουμε) σε κρατικό (δηλαδή κάτι που ανήκει στο κράτος –μία αόριστη έννοια– και κατ' επέκταση αντιμετωπίζεται σαν κτήμα των εξουσιαστών που θεωρούνται οι διαχειριστές του στο πλαίσιο του κυρίαρχου φαντασιακού της ανάπτυξης).

Μέσα από το πρίσμα του οικονομισμού και της ανάπτυξης που ευαγγελίζονται οι θιασώτες του, οι παράκτιες περιοχές αντιμετωπίζονται σαν ξενοδοχεία που δεν κτίστηκαν ακόμη, οι παραλίες σαν διαφεύγοντα κέρδη από ενοικιαζόμενα κρεβατάκια και μπαράκια, τα δάση σαν δυνητικοί κήποι επαύλεων και μελλοντικές εκτάσεις γηπέδων γκολφ, ενώ οι δημόσιοι χώροι στην πόλη σαν πάρκινγκ αυτοκινήτων και τραπεζάκια καφεστιατορίων. Σ' έναν πεπερασμένο κόσμο, όμως, ο στόχος της αέναης ανάπτυξης και η συσσώρευση αγαθών στα χέρια των λίγων πραγματώνεται μόνο όταν γίνεται εις βάρος όλων των υπόλοιπων μελών της κοινωνίας και μέσω της καταστροφής του περιβάλλοντος και της υπαρπαγής των φυσικών πόρων. Συνεπώς, η αποτελεσματική προάσπιση του περιβάλλοντος δεν μπορεί να επιτευχθεί εάν δεν αμφισβητηθεί η ίδια η λογική της ανάπτυξης και αν δεν αντιταχούμε στις κοινωνικές ανισότητες που επιφέρει ο καπιταλισμός. Πόσο άραγε επιθυμητή είναι η δημιουργία πολυτελών ξενοδοχείων με δωμάτια να κοστίζουν την ημέρα όσο ο μηνιαίος μισθός της υπαλλήλου που το καθαρίζει; Πόσο επωφελής για τον τόπο μας είναι η δημιουργία γηπέδων γκολφ για την αναψυχή των λίγων τη στιγμή που το νερό που απαιτείται για την συντήρηση του τεχνητού γκαζόν γίνεται εις βάρος των διαθέσιμων υδάτινων πόρων που προορίζονται για την ύδρευση κοινοτήτων και άρδευση καλλιεργειών, δηλαδή για την επιβίωση όλων μας;

Πρέπει να ξεφύγουμε από την ψευδαίσθηση ότι η ευημερία είναι συνυφασμένη με την κατανάλωση. Πρέπει να δημιουργήσουμε εναλλακτικές δομές κοινωνικής οργάνωσης, μέσω των οποίων η ποιότητα θα αξίζει περισσότερο από την ποσότητα, η συνεργασία θα επιβάλλεται στον ανταγωνισμό και η κοινωνική δικαιοσύνη θα θέτει στο περιθώριο τον οικονομισμό. Απέναντι στην αδηφάγα ανάπτυξη προτάσσουμε την αποανάπτυξη, δηλαδή, την αναδιανομή των φυσικών πόρων σε ένα περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από ολιγάρκεια, εκούσια απλότητα και λιτή κατανάλωση. Για μία εναλλακτική οικονομία βασισμένη στις κοινωνικές ανάγκες και στην αλληλεγγύη και όχι στον ανταγωνισμό και στην υπαρπαγή πόρων. Είναι χρέος μας να υπερασπιστούμε τον ελεύθερο χώρο και χρόνο από την εντατικοποίηση, την αποξένωση, την οικειοποίηση και την εμπορευματοποίηση. Είναι χρέος μας να επαναδικδικήσουμε τα κοινά, χωρίς να αναθέτουμε τη διαφύλαξη, διατήρηση και διαχείριση τους στις ελίτ της εξουσίας και του κεφαλαίου.

Αγώνας για τα Κοινά και την Αποανάπτυξη

Συσπείρωση Ατάκτων

Παρασκευή, 13 Απριλίου 2018

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Συσπείρωση Ατάκτων (Ομάδα), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2018, Απροσδιόριστη Τοποθεσία

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:sispirosiatakton:akamas>

Last update: **2026/07/03 14:55**

